

Синиця Дмитро Олександрович,
*викладач ВСП «Професійно-педагогічний фаховий коледж
Глухівського НПУ ім. О. Довженка»*

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ: ПРОБЛЕМАТИКА Й ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДХОДУ

У сучасних умовах загострення внутрішньої ситуації в Україні необхідність реформування національної системи освіти і її інтеграція до європейського освітнього простору породжує проблему підготовки фахівців за світовими стандартами. Оновлення якості освіти в Україні здійснюється шляхом трансформації освітньої традиційної системи на всіх рівнях: від дошкільної освіти до вищої та освіти дорослих. Навчання фахівців у сучасних умовах потребує організації навчального процесу з використанням інновацій – процесу створення, упровадження й поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних й управлінських технологій, які підвищують рівень досягнень структурних компонентів освіти і сприяють переходу системи до якісно іншого стану.

Реформування освітньої системи та її інноваційний розвиток вимагають спільних зусиль держави, регіонів і навчальних закладів для подолання проблем, що виникають в умовах інноваційної трансформації.

Такі проблеми можна поділити на три основні категорії.

Перша включає реалізацію основних науково-методичних функцій освітніми закладами. Це охоплює проведення наукових досліджень, організацію навчального процесу й розробку нового методичного забезпечення. Такі заходи спрямовані на створення відповідних умов для підготовки майбутніх фахівців, чиї фахові навички відповідають потребам сучасного ринку праці.

Друга категорія належить до зміни зовнішніх факторів, що впливають на популярність спеціальностей і попит на фахівців із відповідними компетенціями на ринку праці. Для аналізу необхідно враховувати попит різних регіонів України й визначати перелік пріоритетних спеціальностей відповідно до рівнів підготовки і спеціалізацій.

Третя категорія пов'язана з обсягом державного фінансування й замовленням на підготовку необхідної кількості фахівців. Рівень ефективності витрат державних коштів визначається в тому, наскільки успішно випускники навчальних закладів (коледжів, університетів тощо) знаходять роботу.

Для розв'язання цих проблем варто використовувати інноваційний підхід до організації навчальної діяльності в сучасних умовах.

Розвиток інноваційної діяльності в Україні потребує від людини низки важливих професійних якостей, тобто компетентності, що включають у себе знання, навички, уміння і способи мислення, розділені на загальні й спеціалізовані. Однак ключові компетентності, які дозволяють ефективно

діяти в різних сферах життєдіяльності та є частиною загальногалузевих освітніх стандартів, набувають особливого значення в сучасному навчальному середовищі. Крім того, цифрова трансформація суспільства приводить до зростання попиту на технічні компетентності, особливо в галузі ІТ, і розвиток особистісних здібностей. Для розв'язання проблем першої категорії необхідно створювати віртуальні класи й відповідне методичне забезпечення навчального процесу.

Проблеми другої категорії можуть бути розв'язані шляхом забезпечення оптимального співвідношення між попитом на фахівців відповідного рівня, що утворився на ринку праці, і якістю професійної освіти, що надається. Важливим є проведення аналізу попиту на ринку праці на фахівців із пріоритетних спеціальностей разом із вивченням показників працевлаштування випускників освітніх закладів. Ефективним буде формування переліку закладів освіти, які можуть забезпечити належний рівень підготовки фахівців у цих пріоритетних напрямках. Здобуття якісної освіти й набуття відповідних компетентностей, що будуть важливими в майбутній професії, є більш імовірним у високорозвинених регіонах. Інновації в освіті мають значний вплив на розв'язання різних соціально-економічних проблем, зокрема, на виявлення і розвиток потенційних можливостей регіонів й окремих територій через раціональне залучення молоді до їх розвитку.

Щодо проблем третьої категорії, то співпраця між освітніми закладами й підприємствами повинна розпочинатися з укладання договорів на проходження виробничої практики, що сприяє набуттю студентами відповідних компетентностей. Наприклад, організація системи фахової передвищої освіти неможлива без створення відповідних умов для підготовки конкурентоспроможних фахівців, які можуть поєднувати теоретичні знання з практичними вміннями й навичками.

Отже, навчання майбутніх фахівців у сучасних умовах повинно ґрунтуватися на новаторських методах, ураховувати перспективи розвитку європейського освітнього простору і вимагає спільних зусиль державного й регіонального управління освітою.

Список використаної літератури

1. Артюшина М.В. Інноваційна діяльність у професійно-технічній освіті: поняття, підходи, технології. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. Київ-Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2014. № 37. 537 с. С. 133–137.
2. Батенко Л.П., Загородніх О.А., Ліщанська В.В. Управління проектами: навчальний посібник. Київ: КНЕУ, 2004. 231 с.
3. Мойсеюк Н.Є. Педагогіка: навчальний посібник. Київ: Б.в., 2007. 655 с.